

25-N, Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones

#25nPrevenició i Acció

Aquest 25 de Novembre, Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones, CCOO, com a sindicat feminista, veu amb preocupació com les violències no minven.

El confinament per causa de la pandèmia va ser molt dur per a les dones que pateixen violència en l'àmbit de la parella, ja que van veure reduït el seu espai social, van quedar tancades amb el seu maltractador i van patir abusos físics, psicològics, sexuals o econòmics. En el desconfinament hi ha hagut un repunt dels feminicidis quan els maltractadors han percebut una disminució del seu control sobre la parella. Des que va començar l'any, a Catalunya ja han estat assassinades 13 dones pel sol fet de ser dones (61 a tot l'Estat espanyol). Des del 2010 hi ha hagut 1.238 dones assassinades per homes. D'altra banda, 1 de cada 4 menors d'edat són testimonis d'aquestes situacions i un 77 % d'aquests han patit en primera persona el maltractament d'aquests violents a casa. En tot cas, però, els feminicidis només són la punta de l'iceberg de la violència contra les dones.

En aquest any 2021, el focus s'ha posat també en la violència vicària, és a dir, les agressions sobre una persona en substitució d'una altra, sobretot, la violència contra les filles i els fills amb l'objectiu d'infligir dolor i control a les seves mares. El cas de l'Anna i l'Olivia, les nenes de Tenerife assassinades pel seu pare, va fer estremir la societat de tal manera que vam aprendre a interpretar i a donar visibilitat a altres casos. Segons fonts del Consell General del Poder Judicial (CGPJ), a Espanya, tot just un 3 % dels casos de violència de gènere acaba amb la suspensió del règim de visites als pares que han exercit el maltractament i només en un 5,2 % dels casos els jutges dicten la retirada de la guarda i custòdia als agressors com a mesura cautelar de protecció dels menors.

La violència envers les dones no està reservada a una cultura, regió o país específic ni a grups particulars de dones en la societat. La violència masculista representa, en qualsevol de les seves formes, àmbits i expres-

sions, un greu atemptat contra els drets humans, la dignitat i la llibertat de les dones.

La mutilació genital femenina segueix practicant-se a Colòmbia, l'Índia, Indonèsia, Malàisia, el Pakistan, Sri Lanka i molts països de l'Orient Mitjà, i és un problema transfronterer que es manifesta a Catalunya també. La violació i l'ús dels cossos de les dones com a arma de guerra segueix present. El tràfic de dones creua les fronteres nacionals i és perceptible en qualsevol país del món. Cal, així mateix, tractar la prostitució com a crim organitzat, i abordar-lo des de la globalitat i la cooperació policial internacional.

La violència sexual és esfereïdora també al nostre país. Catalunya és el territori on es perpetren més violacions múltiples de tot l'Estat. El 57,3 % de dones de més de 16 anys han patit violència de gènere algun cop a la vida.

És fonamental erradicar l'assetjament sexual o per raó de sexe en l'esfera laboral i implementar mesures de suport i protecció a les víctimes de violència contra les dones. Ens preocupa especialment la situació de les treballadores de la llar que, en moltes ocasions, conviuen i resten soles amb els agressors.

La deshumanització de les dones i la normalització de la violència i el poder com a formes d'excitació es promouen en la nostra cultura mitjançant la pornografia, tot i que també hi ha moltes formes de publicitat on s'utilitza la cosificació de la dona i la hipersexualització de les nenes.

Les dones víctimes de violència temen denunciar perquè, sovint, els processos policials i jurídics les qüestionen i les menystenen, s'allarguen innecessàriament i protegeixen poc. La revictimització és violència institucional i té, com tota la violència contra les dones, un biaix de classe i d'origen.

El rebuig social contra les violències masculistes és cada cop més fort. Tant, que la ultradreta, representant política del masculisme, s'ha vist impulsat a fer bandera de la dominació de la dona, a defensar el patriarcat i a atacar el moviment feminista.

CCOO reivindica el seu lloc com a agent actiu contra tots els tipus de violència contra les dones. Les sindicalistes i els sindicalismes estem compromesos en contra de totes aquestes violències i estem cridats a intervenir-hi a favor de les víctimes, per la igualtat i per la justícia.

CONCRETAMENT, EXIGIM:

- **L'increment dels recursos públics per a la negociació i la implementació dels plans d'igualtat.**
- **L'actuació decidida i amb dotació específica de recursos per a la Inspecció de Treball a les empreses que incompleixen les seves obligacions respecte dels protocols d'assetjament i els plans igualtat.**
- **Més recursos per a la recuperació i l'acompanyament de les víctimes, especialment en l'àmbit laboral.**
- **El compromís polític i econòmic del Departament d'Educació amb la coeducació.**
- **La ratificació del Conveni 189 de l'OIT, en relació amb les condicions de les treballadores de la llar i les cures, a més de la implantació i el seguiment del Conveni 190.**
- **L'estudi i la publicació de dades certes sobre violència vicària perquè no romangui invisible davant l'opinió pública, així com mesures legislatives per evitar-la i sancionar-la.**
- **Un canvi de procediment en els processos policials i jurídics perquè protegeixin amb eficàcia i celeritat les dones i no les revictimitzin.**

En definitiva, necessitem un compromís, real i efectiu de tota la societat per erradicar les violències que encara avui dia patim les dones perquè les següents generacions de dones puguin viure en un món més segur, més lliure, més just i sense por. ■